

Toşeva Şahide Himmatovna

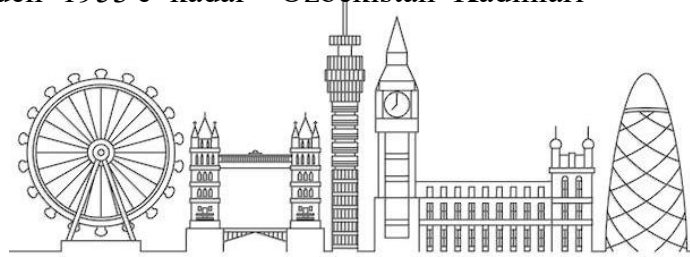
TDU Tıp ve Koruyucu

Hekimlik Fakültesi Öğrencisi

Özet: *Bu makale, halkımızın sevgili şairesi Zülfiyahanım'ın faaliyetleri, yaratıcı çalışmaları ve başarıları (ödülleri), çevirileri (yayınlanmış eserleri) ve ünlü şairlerin Zülfiyahanım, ailesi ve akrabaları (eşi, kızı, damadı ve torunlarının doğumunda) hakkındaki görüşleri hakkında bilgi sunmaktadır.*

Anahtar Kelimeler: *şairimiz, yetenekli, gazeteci, çevirmen, kamu figürü, seçkin sanatçı, Doğu kadını, toplumda, Devlet Ödülü, yayınevi, vatanseverlik, şiir, mutluluk, vatan, yüksek lisans, güncel olaylar, miras, pedagoji, felsefi algı, bağımsızlık yılları, heykel, tez, güzellik, büyüme, yorulmak bilmeyen çalışma, mütevazı kişilik, jeolog, avukat, gazeteci, Özbek ve Rus filolojisi. Sevgili şairimiz Zülfiya İsrailova, 1 Mart 1915'te Taşkent'te bir zanaatkar ailesinde doğdu ve 1 Ağustos 1996'da vefat etti. "Zülfiya" olarak bilinen Zülfiya, seçkin ve yetenekli bir Özbek şair, gazeteci, çevirmen, kamu figürü, parlak bir sanatçı ve sıradan insanın ruhunu derinden anlayan bir kadındı. Doğu kadınlarının toplumda eşit hakları için yılmadan mücadele etti. Zülfiya, çok sayıda prestijli ödüle layık görüldü: 1965'te Özbekistan Halk Şairi unvanını aldı. 1968'de Cevaharlal Nehru Ödülü'nü, 1970'te Özbekistan Hamza Devlet Ödülü'nü, 1971'de uluslararası Lotus Ödülü'nü ve 1977'de Bulgaristan Kiril ve Methodius Nişanı'nı aldı.*

1984 yılında "Emek Kahramanı" unvanını alan ilk kadın şair oldu. Zülfiya 17 yaşındayken (1932'de), ilk şiir kitabı "Hayat Sayfaları" daha geniş bir okuyucu kitlesi için yayımlandı. Bu kitap, gençlik, dostluk ve insan ruhunun güzelliği üzerine şiirler içeriyordu. Daha sonra şiirleri, öyküleri ve hikayeleri tanınmaya başladı ve çeşitli yayınevleri tarafından ayrı kitaplar halinde yayımlanmaya başlandı. 1938'den itibaren çeşitli büyük yayınevlerinde çalışmaya başladı ve çok sayıda cumhuriyetçi ve cumhuriyetler arası örgütün üyesi oldu. Anavatan sevgisi, vatanına duyduğu özlem, şiirlerinde en yüksek vatanseverlik biçimi olarak somutlaşır ve askeri operasyonların mutlu bir sonla biteceğine olan inançla ilişkilendirilir. Bu fikirler sadece Zülfiya'nın şiirsel ruhunun düşünceleri değil, aynı zamanda Özbek halkının milli karakterinin de bir ifadesidir. Bunun canlı bir yansıması şiirlerinde görülebilir. Zülfiya, hayat bir yerde daha iyi olsa bile, Anavatan dışında mutluluğu tanımaz. Başka bir deyişle: "Sonuçta mutluluk sadece insanın doğduğu topraklarda yaşar." 1931'de Kadın Pedagoji Koleji'ne girdi ve 1934'te mezun oldu. 1935'te Özbekistan SSR Bilimler Komitesi'ne bağlı Dil ve Edebiyat Enstitüsü'nde yüksek lisans eğitimine başladı. 1938'den 1940'a kadar genç ve ergen edebiyatı yayınevinde editör olarak çalıştı. 1941'den 1950'ye kadar Özbekistan Devlet Yayınevi'nde bölüm başkanlığı yaptı. 1950'den 1953'e kadar "Özbekistan Kadınları"

MODERN PROBLEMS IN EDUCATION AND THEIR SCIENTIFIC SOLUTIONS

dergisinin bölüm başkanlığını yaptı ve 1954'ten 1985'e kadar bu derginin baş editörlüğünü üstlendi. İlk şiiri 1931'de "Rabochiy" gazetesinde yayımlandı. Ardından, 1932'de ilk şiir koleksiyonu "Hayat Sayfaları" yayımlandı.

Daha sonra "Temirov" (1934), "Şiirler" ve "Kızların Şarkısı" (1939) gibi şiir kitapları yayımlandı. Şiirlerinin en parlak dönemi şu koleksiyonlarla ilişkilendirilir:

"Ona Farkhod Dediler" (1943)

"Ayrılık Günlerinde" (1944)

"Hulkar" (1947)

Eşi Hamid Alimzhan'ın zamansız ölümünden sonra 1944 yılında yazdığı şiirler özellikle önemliydi. Duygusal çalkantı ve acıyla dolu bu şiirler, eserlerinde derin bir değişime tanıklık eder. Zulfiya, kişisel trajedisi aracılığıyla, II. Dünya Savaşı'nda büyük kayıplar veren bir halkın acısını ve ıstırabını dizelerinde dile getirdi. Derin liriklik ve duyguyla dolu şiirleri, okuyucularda yankı buldu ve Özbek edebiyatında özel bir yer edindi. 1950'lerin ikinci yarısında, barışı ve uluslararası dayanışmayı savunan Asya ve Afrika yazarlar hareketine aktif olarak katıldı ve birçok ülkeyi ziyaret etti. Hindistan, Mısır, Japonya ve komşu cumhuriyetlere yaptığı seyahatler, eserlerinde derin izler bıraktı. "Mushoira", "Oğlum, Asla Savaş Olmayacak", "Kazak Olyarları" ve "Çizemediğim Resim" gibi şiirler Zulfiya'ya ün kazandı. Şiirlerinde tasvir ettiği yaşam kapsamı genişledi ve eserlerine yabancı ulusların yaşamlarından sahneler de dahil oldu. 1970'lerden itibaren, eserleri ulusal yaşamın tasvirinde yeni nüanslar kazandı, gerçekçilik ve duygusallık arttı. "Düşünceler" (1965) şiir koleksiyonunda başlatılan gerçekliğin felsefi anlayışı ilkesi, "Buluşma" (1972) ve "Yıllar, Yıllar..." (1975) koleksiyonlarında devam ederek, eserlerinde gerçek bir sanatsal gelişim döneminin başlangıcını işaret etti. Şiir türüne yeniden dönen Zulfiya, akıl hocası Aibek'in son yolculuğuna adanmış "Güneşli Tüy" (1970) adlı eserini kaleme aldı. Aynı zamanda, "Lola-kyzgaldak" (1975) adlı eseri de dahil olmak üzere bir dizi çocuk şiiri yazdı. Zulfiya, hayatının önemli bir bölümünü Hamid Alimdzhan'ın edebi mirasını incelemeye ve yayınlamaya adanmıştı. Bu süreçte, "Semurg veya Parizod ve Bunyod" şiirinden (S. Somova ile birlikte) uyarlanan "Semurg" adlı kukla oyununu ve "Zaynab ve Amon" operasının librettosunu yazdı. Bağımsızlık yıllarında, örnek bir yaşam süren ve aktif bir kamu hayatı yürüten Zulfiya, eşsiz yeteneği, vatan sevgisi, asil insanlık nitelikleri ve halkımızın manevi gelişimine katkılarıyla derin bir saygı ve onur kazandı. Kültürümüzün gelişimine yaptığı önemli katkıların takdir edilmesi amacıyla Özbekistan hükümeti 1999 yılında Zülfiya Devlet Ödülü'nü kurmuştur.

Şairin kocası:

Hamid Alimjan (Hamid Alimjanoviç Azimov) (12 Aralık 1909, Cizzak'ta doğdu - 3 Temmuz 1944'te öldü, Taşkent'teki Farabi mezarlığına yeniden defnedildi) Özbek şair, edebiyat bilimci ve kamu figürüydü. Lirik şiirleriyle 20. yüzyıl Özbek edebiyatına önemli katkılarda bulundu ve 1930'larda neşe ve mutluluk şarkıcısı olarak tanındı. 1943'ten beri Özbekistan Bilimler Akademisi'nin muhabir üyesiydi. 1920'lerin sonlarında ilköğretimini tamamladıktan sonra Semerkant Pedagoji Koleji'nde (1923-1928), ardından Pedagoji

MODERN PROBLEMS IN EDUCATION AND THEIR SCIENTIFIC SOLUTIONS

Akademisi Sosyal ve Ekonomik Bilimler Fakültesi'nde (1928-1931) eğitim gördü. Ayrıca Zarafşon gazetesinde bölüm başkanlığı yaptı (1926-1927). 1931 yılında "Yoshlar" gazetesinin ve "Kurilish" ile "Sovyet Edebiyatı" dergilerinin genel sekreteriydi. 1932-1934 yılları arasında Kültür İnşası Araştırma Enstitüsü'nde kıdemli araştırmacı olarak, 1934-1937 yılları arasında ise Dil ve Edebiyat Enstitüsü'nde çalıştı. 1938-1939 yılları arasında Eğitim ve Pedagoji Yayınevi'nde bölüm başkanlığı yaptı ve 1939-1944 yılları arasında Özbekistan Yazarlar Birliği'nin genel sekreteri oldu. Hamid Alimjan 35 yaşında bir trafik kazasında hayatını kaybetti. Taşkent metrosunda bir istasyon, Yazarlar Birliği bünyesindeki Yazarlar Evi ve Semerkant Bölge Tiyatrosu onun adını taşımaktadır.

1990 yılında, Taşkent'te onun adını taşıyan bir meydanda şairin anısına bir anıt dikildi. Bu bölgedeki en yakın ilçe (mahalla) da onun adını taşıyor.

Şairin Kızı:

1937 yılında, Hulkar Alimjanova, Hamid Alimjan ve Zulfiya'nın çocuğu olarak dünyaya geldi.

Hulkar Alimjanova hayatını şöyle anlatıyor:

"Zorlu yıllara rağmen, büyükannelerimin, babamın, annemin ve akrabalarımın sevgisiyle çevrili olarak büyüdüm. Okulu bitirdikten sonra bile, bu ortamın etkisiyle (jeolog, avukat veya gazeteci olmayı hayal ediyordum), edebiyata olan ilgim ağır bastı. 1954'te Moskova Devlet Üniversitesi (MSU) Filoloji Bölümü'ne girdim. Ancak dördüncü sınıfta Taşkent'e döndüm ve Taşkent Devlet Üniversitesi (TaşSU) Özbek Filoloji Bölümü'nde eğitimime devam ettim.

Annem şöyle dedi:

"Özbekistan'da yaşamak ve çalışmak için Özbek dilini ve edebiyatımızı öğrenmen gerekiyor." "Sovyetler Birliği genelinde Rus edebiyatı konusunda birçok uzman vardı."

Döndüm.

Bence o zamanlar üniversitede birçok seçkin bilim insanı ve öğretmen çalışıyordu. Tanınmış bilim insanların derslerine katıldım, onların tavsiyeleriyle dili öğrendim ve talepkar danışmanların rehberliğinde yeteneklerimi geliştirdim.

Tezimin saygıdeğer Ozod Şarafuddinov tarafından, Bilimler Akademisi'ndeki doktora tezimin ise Akademisyen I.O. Sultanov tarafından denetlenmiş olmasından gurur duyuyorum.

Geriye baktığımda, Hamid Süleyman, Gulam Karimov, Matyokub Kuşjonov ve daha birçok bilim insanıyla yan yana çalıştığımı fark ediyorum; her biri aydınlanma ve bilimin birer simgesiydi.

İnsanlar der ki:

"Bir ağaç tek bir yerde daha yeşil büyür."

1957'den 1996'ya kadar hayatım, çalışmalarım, düşüncelerim, danışmanlarım ve arkadaşlarım -hepsi Taşkent Devlet Üniversitesi - Özbekistan Ulusal Üniversitesi ile

MODERN PROBLEMS IN EDUCATION AND THEIR SCIENTIFIC SOLUTIONS

bağlantılıydı. Özbek ve Rus filolojisi, gazetecilik ve oryantalist bilimler fakültelerinde ders verdim ve akademik kurulda ve halka açık etkinliklerde yer aldım.

Şimdi, bana "öretme" diye hitap edenler arasında maneviyatımıza ve kültürümüze katkıda bulunan akademisyenler, şairler, yazarlar ve gazeteciler var.

Eşim Amonbek Taşmukhamedov (1932–2001), tarihçi, harika bir akıl hocası ve mütevazı bir insandı. Tüm kariyeri Özbekistan Ulusal Üniversitesi ile bağlantılıydı. Ondan da çok şey öğrendim. Dört çocuğum ve altı torunum var – "kaderin bir armağanı".

Abdullah Aripov'un Övgüsünde Zülfiya

Öncelikle, çeşitli yaş ve seviyelerdeki yazarlarla birlikte, değerli Zülfiya-opa'mızı yürekten tebrik ediyorum. Zülfiya-opa'dan bahsettiğimizde, akla hemen rengarenk çiçeklerle süslenmiş, yemyeşil bir bahçe geliyor. Bu çiçek tarhı, güzel şiirlerin hoş kokularıyla çevrili. Tüm erdemlerin kaynağı Zülfiya-opa'nın şiirsel yeteneğidir ve bu yetenek, adını tüm dünyada ünlü yapan en yüce sembol olmuştur. Zülfiya-opa, konuşmalarında ve yazılarında her zaman çok mütevazı davranmış, çok az eser yazmış olmasından duyduğu içten üzüntüyü dile getirmiştir. Bu sözler gerçekten de onun mütevazılığı ve samimiyetinden kaynaklanmıştır. Ancak hepimiz için açık ki, mesele nicelik değil. Zülfiya'nın şiirinin ağırlığı, oldukça zor zamanlarda bile gerçek niteliklerine sadık kalabilme yeteneğiyle belirlenir. Örneğin, şematizm gibi edebi akımların popülerlik kazandığı yıllarda, Zülfiya, Hamid Alimcan'ın anısına adanmış, derin bir hümanizmle dolu, yürekten şiirler yazdı. O dönemde bazı eleştirmenler bu şiirlere şüpheyile yaklaştılar. Belki de o günlerde bu tür tepkiler doğaldı. Ancak zaman ve edebiyatın gelişimi, şiirimizi görkemli bir yola, Zülfiya'nın eserlerini süsleyen şiirsel döngüler yoluna götürdü. Zülfiya'nın son yıllarında yazdığı şiirlerde felsefi derinlik daha da canlı ve zengin hale geldi. Bu nitelikler, şiirin ölümsüzlüğünü sağlayan eşsiz unsurlardır. Kardeş ülkelerdeki yaratıcı yolculuklarımız ve edebi tartışmalarımız sırasında, dünyanın en seçkin şairlerinden birçoğu bize Zülfiya hakkında sorular sordu, ona içten selamlarını ilettiler ve en iyi dileklerini iletmemizi istedi. Bu anlarda, Zülfiya gibi muhteşem bir insanın hemşehrisi olmanın verdiği gurur duygusu beni sardı.

Hurshid davron. Unutmayacağım, unutmam.

Zulfiya'yı ilk kez 1968 sonbaharında, Semerkant'ın 2500. yıldönümü kutlamaları sırasında gördüm. Şehrin kültür parkının yanındaki yeni sinemada büyük bir şiir gecesi düzenleniyordu. Kaisyn Kuliev, Zulfiya, Rasul Gamzatov, David Kugultinov, Yevgeny Yevtushenko ve diğer şairler gibi seçkin konuklar şiirlerini okudular. Ben de bu çemberin içinde, hayallerle dolu, mutluluktan kendimden geçmiş bir halde oturuyordum. Toplantının sonunda, şairlere çiçek buketleri sunulurken, acı acı düşündüm: "Neden avlumuzdan bu kadar çok çiçek getirmedi?" O an hâlâ aklımda. İlk karşılaşmamızda Zulfiya'nın beni sıkıca kucaklayıp sevgiyle, "Hamid Alimjan gibi kokuyorsun; şiirlerinde de sık sık 've' bağlacını kullanıyorsun" dediğini hatırlıyorum. Bu sözlerle elimden tuttu ve beni o zamanlar unutulmaz Yazarlar Birliği başkanı olan Sarvar Azimov'un ofisine götürdü. Ofise girer girmez Sarvar'a şöyle seslendi: "Sarvarjan, bugünden itibaren benim

MODERN PROBLEMS IN EDUCATION AND THEIR SCIENTIFIC SOLUTIONS

için yapmak istediğin her iyiliği bu genç adam için yap." Bu sözleri unutmak mümkün mü? Bu tür şeyleri unutmak mümkün mü? Bunları unutan kör olmalı! Bu ilk görüşmeden sonra, Ofset Fabrikası'nın yanındaki mahallede bulunan Zülfiya'nın evini iki üç kez ziyaret ettim. Her geldiğimde bana şiirlerini okudu. Ancak, şiirlerim hakkında hiçbir zaman fikrini belirtmedi, kendini kısaca "Güzel" ile sınırladı. Ama bir gün, Anna Akhmatova'nın şiirlerinin çevirilerini dinledikten sonra, "Bunları Saodat dergisine götür" dedi. Birkaç ay sonra, "Marsiya" şiirinin ve Anna Akhmatova'nın birkaç başka şiirinin çevirisi bu dergide yayınlandı. Zülfiya-opa'nın benim için yazdığı makale tesadüf değildi. O yıllarda, Şarof Raşidov'un ölümünden sonra, Daşnak müfettişi Telman Gdlyan'ın önderliğindeki "pamuk davası" yeniden alevlendi. Özbekistan Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 16. Genel Kurulu'ndan sonra, cumhuriyetin ideolojik politikası gerçek bir baskı kampanyasına dönüştü. Komünist Parti Merkez Komitesi'nin ideolojik bölüm başkanı Rano Abdullaeva, özellikle Nevruz kutlamalarını yeniden canlandırmayı ve ana dillerinin statüsünü yükseltmeyi amaçlayan genç şairler başta olmak üzere Özbek yazarlara karşı şiddetli bir kampanya başlattı. Yayınevlerine genç şairlerin şiir derlemelerini yayın programlarından çıkarmaları talimatını verdi. Kitapları askıya alınanlar arasında ben de vardım. O zor zamanlarda, özverili şair Kutlybeka, Zülfiya'yı benim savunmam için bir makale yazmaya ikna etti. Bu hareket benim için gerçek bir moral desteği oldu. O zamanlar, birçok tanınmış eleştirmen, "büyük ağabeyler", kalemlerini "kılıçlara" çevirerek meslektaşlarıma acımasızca saldırdılar. Bu, edebiyat tarihimizde birden fazla kez yaşanmış bir utanç olgusunun bir başka tezahürüydü. Bu vicdansız "edebiyat bilginlerinden" bazıları beni "milliyetçilikle", "Emir Timur'u yüceltmeye çalışmakla" ve "nesilleri birbirine düşürmeye çalışmakla" suçladılar. Bu siyasi etiketler, yeni derlemelerimin el yazmalarına yapıştırıldı ve onlar da bu derlemeler için gizli, yani iç eleştiriler yazdılar. Bize eleştiri sopalarıyla saldırdılar ve bundan büyük zevk aldılar. İşte bu ortamda Zülfiya'nın makalesi benim için manevi bir destek oldu. Onun bu cesur ve nazik davranışını asla unutmayacağım. Asla unutamam.

Zülfiya'nın sembolü: ibrahim gafurov

Bana göre, Zülfiya'nın şiiri baştan sona keskin görünüyor. Şiirlerindeki her kelime, kafiye, ifade ve cümle, çok yüzlü taşlar gibidir. Zülfiya sık sık şimşek imgesine başvurur. Neden? Çünkü şiiri sezgisel olarak çok yüzlülüğü hedefliyor. Şimşek çok yüzlüdür. Elmas çok yüzlüdür. Kök çok yüzlüdür. Bu şeylerin çok yüzlülüğü olmadan, yaşam kavramı var olamazdı. Aynı anda, aynı saatte ve saniyede, yeni doğmuş bir bebek o anda dünyada meydana gelen tüm olaylara şahit olur. Sonuçta, insanlık birdir, kader ve güneş birdir. Bana inanmıyorsanız, herhangi bir zamanda gökyüzüne bakın – her şey görünür. İçsel gözler sürekli olarak her şeyi algılar. Doğumumuz ve ölümümüz basit bir tesadüf müdür? Tesadüfler birleşip kaynaştıklarında bir kalıba dönüşmezler mi? Şair Zülfiya'nın doğumu, bir şair ve uluslararası düzeyde tanınmış bir kamu figürü olarak gelişimi bir tesadüf müydü? Zülfiya doğduğunda, ülke kamu bilincinin şekillendiği bir döneme giriyordu. Doğduğu büyük, kale benzeri evde, günün olayları canlı bir şekilde tartışılıyor,

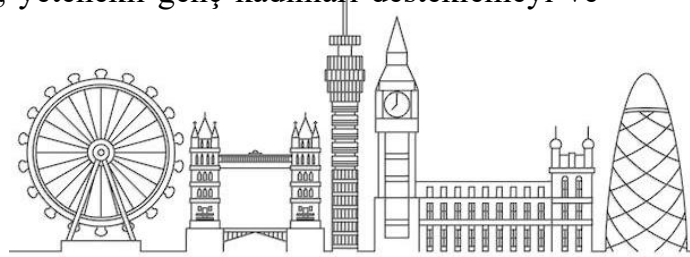

MODERN PROBLEMS IN EDUCATION AND THEIR SCIENTIFIC SOLUTIONS

gazeteler okunuyor ve kervanlar karşılanıyordu. Bu evin atölyesi, kalitesi ve dayanıklılığıyla ünlü demir, dökme demir, çelik ve kalay ürünleri ürettiyordu. Devasa demirci atölyesinde işler tüm hızıyla devam ediyordu. Mahallenin tüm sağlıklı akrabaları ve çırakları kendilerini bu işe adanmıştı. Hatice-i'nin ona söylediği sakinleştirici ninnilerle birlikte, çekiç ve örslerin durmak bilmeyen çınlaması küçük Zülfiya'nın kulaklarına işliyordu. Belki de bu yüzden "ateş", "şimşek", "alev" ve ateşle ilişkili tüm unsurların imgeleri onun için içsel ve doğal hale geldi. Ünlü Amerikalı dilbilimci Noam Chomsky, "Dil ve Düşünce" (Moskova, 1972) adlı kitabında dilbilimde yeni fikirler ortaya atmış ve "doğuştan gelen zihinsel yapı", "doğuştan gelen fikir" ve "bilgi ve davranış ustalığı" gibi terimler ve bilimsel kavramlar tanıtmıştır. Bu kavramlar, dil felsefesi üzerine ciddi düşüncelere yol açmaktadır. Özlerini kavramak zor olsa da, bilimsel bir çekiciliğe sahiptirler. Zülfiya'nın şiirleri de "doğuştan gelen zihinsel yapı" açısından açıklanabilecek birçok sanatsal olgu içermektedir. Doğuştan gelen özellikler olan imgeler ve düşünme biçimleri de eserlerinde mevcuttur. Rasyonalizmin ve sürrasyonalizmin babası Fransız filozof Gaston Bachelard, bir sanatçının eserlerinde sık sık ve tutarlı bir şekilde belirli temel imgelere başvurmasının, ruhunda bir kompleksin varlığını gösterdiğini belirtmiştir. Bu kompleks ortaya çıkarılırsa, eser anlaşılabilir hale gelir ve tutarlılık kazanır. Böyle bir kompleks olmadan, eser köklerini kaybeder, bilinçaltına ulaşamaz ve soğuk bir icat, bir sahtekarlık gibi görünür. Bachelard, dört doğal elementi—su, ateş, hava ve toprak—"hayal gücünün hormonları" olarak adlandırır. Bu elementler zihinde kendi dinamik etkinliklerine sahiptir. Bütün imge kümelerini (akıntıları) harekete geçirirler. Bu elementler, bir kişinin gerçekliği yakından kavramasına ve dönüştürmesine, büyük bir sentez yaratmasına ve hayal gücüne düzen getirmesine yardımcı olur. Şiirsel özgünlük ve hayal gücünün gücü onlara borçludur. Disiplin ve katı amaçlılık, Zülfiya'nın imgesinde en yüksek biçimine ulaşmadı mı? Onun disiplini bir ilham kaynağı oldu. Bu olağanüstü, görkemli, kanatlı şiirsel disiplin, şiirde felsefeye ve felsefi bir fikre dönüştü. Belki de onun imgesi, ifade edilen ve dile getirilenlerden çok daha fazla ifade edilmemiş, söylenmemiş değeri gizler. Onu eziyet eden zorluklar, onu işkence eden acılar, kalbini sıkıştıran denemeler, başına konulan onur, saygı ve şiir tacından çok daha güçlüydü.

Sonuç:

Zülfiya'nın hayatı ve çalışmaları, genç nesiller için büyük bir ilham kaynağıdır. Yaşam tecrübesi, yorulmak bilmeyen çabaları, çalışkanlığı, insani nitelikleri ve sarsılmazlığı, kendi hayatlarımızda bize rehberlik edecektir. Özellikle Zülfiya'nın çalışmalarına duyulan saygı, üniversitemiz Taşkent Tıp Akademisi'nde çok değerlidir; burada öğrenciler düzenli olarak şiirlerine adanmış çeşitli ilginç etkinlikler düzenlemektedir. Zülfiya gibi kadınlar, şefkatli tavırları, nezaketleri ve dürüstlükleriyle aile ve toplumda dengeyi koruyarak, saflık, adalet ve samimiyet atmosferini muhafaza ederler. Bir kadının, özellikle bir annenin figürü her zaman onurlandırılır ve saygı görür. Bu değer, Özbekistan'ın ilk Cumhurbaşkanı İslam Kerimov'un 1999 yılında "Zülfiya Devlet Ödülü"nü kurma kararıyla pratik bir ifade bulmuştur. Bu karar, yetenekli genç kadınları desteklemeyi ve

MODERN PROBLEMS IN EDUCATION AND THEIR SCIENTIFIC
SOLUTIONS

edebiyat, sanat, bilim ve kültür alanlarındaki başarılarını ödüllendirmeyi amaçlamıştır. Özbekistan'ın ikinci Cumhurbaşkanı Shavkat Mirziyoyev bu kararı değiştirerek ülkedeki kadınların sosyal statüsünü ve nüfuzunu daha da güçlendirdi. Kadınların kamusal hayata katılımının desteklenmesi, reformlar

REFERANS LISTESİNİN RUSÇAYA ÇEVİRİSİ

Referansların listesi:

1. "Bahor keldi seni suroqlab". Zulfiya. 2015.
2. "Mukhabbat saroyida kulkanlar". Muhtaram Ulugova. 2016.
3. kh-davron.uz/kutubxona/multimedia/xotiram-siniqlari-zulfiya.html
4. Sultonova M., "İzhod sahifalari", Taşkent, 1975; Zulfiya [kaynakça], Taşkent, 1977; Sultonova M., "Zulfiya", Taşkent, 1985; Ibrohimov M., "Kuyoshli she'riyat izhodkori", Taşkent, 1986.

